यतः । सकृद्दुष्टं तु यो मित्रं पुनः संधातुमिच्छति ।
स मृत्युमेव गृह्णाति गर्भमश्वतरी यथा ॥ १४० ॥

सिंहोऽब्रवीत्। ज्ञायतां तावत् किमस्माकमसौ कर्तुं समर्थः । दमनक आह ।

अङ्गाङ्गिभावमज्ञात्वा कथं सामर्थ्यनिर्णयः ।
5 पश्य टिट्टिभमात्रेण समुद्रो व्याकुलीकृतः ॥ १४१ ॥

Fab XII. सिंहः पृच्छति कथमेतत् । दमनकः कथयति । कदाचित् समुद्रतीरे टिट्टिभदम्पती निवसतः । तत्र टिट्टिभी चासन्नप्रसवा भर्तारमाह । नाथ प्रसवयोग्यं निभृतस्थानमन्विष्यतां । टिट्टिभोऽवदत् । नन्विदमेव स्थानं । सा ब्रूते । समुद्रवेलया स्थानमेतद्व्याप्यते । सोऽब्रवीत् । भद्रे किमहं निरङ्गस्तेन स्वगृहावस्थितसमुद्रेण विग्रहीतव्यः । टिट्टिभी विहस्याह । स्वामिंस्त्वया समुद्रेण च महदन्तरं । टिट्टिभोऽवदत् ।

* अथ वा । * दुःखमात्मा परिच्छेत्तुमेवं योग्यो न वेत्ति यः ।
अस्तीदृग्यस्य विज्ञानं स कृच्छ्रेऽपि न सीदति ॥ १४२ ॥

ततः स्वामिवचनात् सा तत्रैव प्रसूता । समुद्रेणापि तच्छक्तिजिज्ञासार्थं तदण्डान्यपहृतानि । अथ टिट्टिभी शोकार्त्ता भर्तारमाह । नाथ कष्टमापतितं तान्यण्डानि मे नष्टानि । टिट्टिभोऽवदत् । प्रिये मा भैषीः । इत्युक्त्वा पक्षिणां मेलकं कृत्वा पक्षिस्वामिनो गरुडस्य समीपं गत्वा स्ववृत्तान्तमकथयत् । तद्वचनाद्गरुत्मता स्वभर्ता नारायणः सृष्टिस्थितिप्रलयहेतुर्विज्ञापितः सन् समुद्रं तर्पणाय समादिदेश । ततो भगवदाज्ञां मौलौ निधाय समुद्रेण टिट्टिभस्य तान्यण्डानि समर्पितानि । अतोऽहं ब्रवीमि अङ्गाङ्गिभावमज्ञात्वा इत्यादि । राजाह । कथमसौ ज्ञातव्यो द्रोहबुद्धिरिति । दमनकः पुनराह । यदासौ शृङ्गाग्रप्रहरणाभिमुखश्चकित इवागच्छति तदा ज्ञास्यति स्वामी ।